

De Markt

De volgende metafoor zou een aardse werkelijkheid kunnen zijn, die alle overeenkomsten vertoont met de "onzichtbare" kosmische wereld, die wij het universum noemen. Met andere woorden; zo beneden, zo boven ...

door Peter Viskil

Op het pleintje van het dorp hebben twaalf ondernemers hun eigen winkeltje. Het is een divers gezelschap geworden. Vroeger waren de ondernemers echte Nederlanders die typisch Nederlandse producten verkochten. Nu zijn het vooral buitenlandse ondernemers die hun geluk in Nederland zoeken. De jonge eigenaresse van een Marokkaans winkeltje verkoopt lekkernijen uit haar vaderland. Het pizzarestaurantje bezorgt de pizza's desnoods bij je thuis en in het chocoladewinkeltje liggen de Belgische bonbons hoog opgestapeld. De Turkse groenteboer heeft zijn assortiment uitgebreid met groente en fruit, afkomstig uit de hele wereld. En de bakker, die heeft de zaak jaren geleden nog van zijn vader overgenomen. Hij heeft het plein zien veranderen en is, in tegenstelling tot zijn vader, blij met de diversiteit. Naast de oer Hollandse bolletjes verkoopt hij nu ook croissants en baguettes.

De vader van het meisje in het Marokkaanse winkeltje belt elke dag uit Marokko naar z'n dochter om te vragen hoe het gaat. Hij legt haar uit hoe een echte Marokkaanse winkel eruit ziet en probeert koste wat het kost de traditie in ere te houden. Maar het meisje heeft andere ideeën over de inrichting en de producten in haar winkel. Als ze hier met andere winkeliers over spreekt, ontdekt ze dat ook zij zich niet vrij voelen in het voeren van hun eigen onderneming. Ze besluiten gezamenlijk de manipulatieve achterban los te laten en hun eigen creativiteit de vrije loop te laten. Ze richten een winkeliersvereniging op en maken nieuwe plannen om het oubollige plein nieuw leven in te blazen en meer klanten te trekken. Een dagelijkse markt met van elke winkelier een dagaanbieding. Dat wordt het.

In het midden van het plein staat een oude treurige boom met rondom een bank. Als het even droog en niet te koud is, verzamelen zich hier de gepensioneerde mannen van het dorp om de veranderingen op het plein gade te slaan. Zij hebben zich de bank toegeëigend. Het is niet meer zoals vroeger vinden ze. Kritisch kijken ze naar wie er welke winkel bezoekt.

De winkeliers beseffen maar al te goed dat de oude mannen hun plaats niet zo maar af zullen staan. Ze zullen met een beter alternatief moeten komen. Eén van hen oppert het idee om de muziektent in het park hiervoor geschikt te maken. Het zal voorzien worden van ramen en verwarming, zodat de mannen elkaar hier elke dag kunnen ontmoeten. Het voorstel wordt ingediend. Met enig mokken zien de mannen ook wel in dat ze elkaar nu elke dag kunnen ontmoeten. Ze gaan akkoord.

De winkeliers hebben alle hindernissen gezamenlijk het hoofd geboden en de weg vrij gemaakt om hun markt te gaan inrichten. De kramen worden gemaakt en rondom de boom gezet. De dag van de ingebruikname is aangebroken en de dagaanbiedingen liggen uitnodigend in de kramen te wachten op de klanten. De advertentie in de plaatselijke krant heeft er voor gezorgd dat iedereen van de nieuwe activiteit op de hoogte is. Het hele dorp is

uitgelopen en iedereen geniet. Maar het meest opvallend is de boom in het midden ... zij staat sinds jaren weer in bloei.

Na een heerlijke zomer breekt de herfst aan en de boom schenkt uit dankbaarheid alles wat zij kan dragen. Haar appels zijn de ingrediënten voor vele traditionele lekkernijen die de ondernemers zich nog herinneren vanuit hun vroege jeugd. De markt is voortaan dé plaats waar deze lekkernijen, naast de dagaanbiedingen, gratis en voor niets door de ondernemers aan de klanten worden aangeboden. Het plein is definitief veranderd ... en iedereen voelt zich er thuis.

De gepensioneerde mannen komen elke dag even naar het plein om er hun inkopen te doen en van de lekkernijen te proeven. Ze zijn er kind aan huis. De families van de ondernemers worden op de hoogte gebracht van de ontwikkelingen en zijn trots op hun kinderen dat ze een éénheid hebben weten te creëren uit wat eens een verlaten en winderig plein was. Ze zijn een voorbeeld voor hun families geworden. Ook in hun dorpen worden ondernemende vreemdelingen nu gezien als de bringers van de Eénheid.

...

In de voorgaande metafoor zal iedere "lichtwerker" zichzelf waarschijnlijk kunnen herkennen als de ondernemer. Anderen kunnen zichzelf wellicht meer herkennen in de klant, de ouders of de gepensioneerde man. De wijze waarop de ondernemer de klant, de ouders en de gepensioneerden optimaal weet te bereiken, valt of staat dus met onafhankelijkheid, eigen creativiteit en de samenwerking met andere ondernemers. Maar het is vooral de verhouding tussen de winkelier en zijn of haar ouders in het vaderland, die nu de aandacht vraagt.

Deze verhouding komt overeen met de wijze waarop vooral de "lichtwerker" als ziel op Aarde de verbinding voelt met zijn of haar eigen zielengroep ergens ver weg in het universum. Soms is het verlangen naar "huis" zo sterk, dat gemakkelijk de boodschappen worden aangenomen, die door deze zielenfamilie worden ingefluisterd of opgelegd. Maar tegelijkertijd zouden de "lichtwerkers" zich moeten realiseren dat het nu echt tijd is om het geheel zelfstandig te gaan doen en dat de doorgegeven boodschappen vanuit de kosmos hen niet verder brengen in hun ontwikkeling, maar hen eerder vasthouden in een oude traditionele zienswijze. We zijn inmiddels volwassen en de echte creativiteit wordt alleen gevoed door het contact met het Hogere Zelf, onze eigen Heilige Geest in het midden van je eigen cirkel; een deel van onszelf in een ouder parallel universum. In deze verbinding ben je vrij van elke behoefte en zingt de stille haar eigen lied.

Elke "aards gebonden" ziel, al of niet geïncarneerd in een menselijk lichaam, is een afgevaardigde van de eigen zielengroep, ergens ver weg in ons universum. Wij hebben er als vrijwilligers, "ondernemer of klant", allemaal voor gekozen de Eénwording op Aarde te creëren en die op een zeker moment met onze zielengroep, ergens ver weg in ons universum, te gaan delen om de Eénheid in het universum te herstellen. Wij zullen zelfstandig, zonder inmenging van buitenaf ons doel moeten bereiken. Wij zullen ons nu los moeten maken van elke vorm van advies of manipulatie van buitenaf en alle hindernissen moeten trotseren om ons doel te bereiken. Het is alleen onze eigen kracht die de Eénheid hier op Aarde zal kunnen creëren. Wij zijn allen gelijk en samenwerking wacht op ons.